

Συμβολαιακή Γεωργία

Γράφει ο
Βύρων Τομάζος

Τώρα με την κρίση, λέμε ότι στην Ελλάδα δε θα παράγουμε σχεδόν τίποτα. Είναι αυτό το σύμπλεγμα που μας έχει δημιουργήσει μια κατάθλιψη, του μαύρου πίνακα, και τα βλέπουμε όλα αρνητικά και γι αυτό χρειαζόμαστε τη «Γνωστική Συμπεριφορική Ψυχοθεραπεία» -που έχω γράψει στο παρελθόν- για να αντιμετωπίσουμε τα διάφορα, συμπεριλαμβανομένης και της γεωργικής μας παραγωγής.

Σε ένα ένθετο της Καθημερινής, το Agricola, σχεδόν όλο το περιοδικό μιλούσε για τη «**Συμβολαιακή Γεωργία**», που ομολογουμένως δεν είχα ακούσει ποτέ. Θα αντλήσω ορισμένα από τα γραφόμενα στο Agricola του Βάσου Ευθυμιάδη από τον όμιλο Αγροτεχνολογίας Ευθυμιάδη.

Φανταστείτε μια βιομηχανία η οποία ξεκινά τη χρονιά της γνωρίζοντας μόνο τον τύπο του προϊόντος που θέλει να παράγει. Δεν μπορεί να ξέρει τις ακριβείς προδιαγραφές του, ενώ τόσο το κόστος παραγωγής όσο και η τιμή πώλησης επηρεάζονται κατά μεγάλο βαθμό από εξωγενείς παράγοντες. Επιπρόσθετα, η ζήτηση για το προϊόν είναι αβέβαιη, ενώ **άγνωστοι είναι οι αγοραστές του προϊόντος.**

Όσο και αν φαίνεται περίεργο η βιομηχανία αυτή υπάρχει και λειτουργεί. Πρόκειται για τη μάλλον παρεξηγημένη βαριά βιομηχανία της χώρας, τη **γεωργία**, που **μαζί με τον τουρισμό, φαίνεται να είναι από τους ελάχιστους τομείς της οικονομίας που ανθίστανται σθεναρά στην κρίση.** Η «Συμβολαιακή Γεωργία» έρχεται να δώσει απάντηση στα παραπάνω εγγενή προβλήματα της αγροτικής παραγωγής.

Επικεντρώνεται στους τρεις απαραίτητους κρίκους της αλυσίδας: το παραγωγικό, το χρηματοδοτικό και το μεταποιητικό (καταναλωτικό).

Συνέχεια στη

σελίδα 4

Γράφει ο
Βýρων Τομάζος
Μηχανολόγος,
Απόφοιτος Πολυτεχνείου
Μονάχου
e-mail: btomazos@gmail.com

κεφαλαίου κίνησης προς τους παραγωγούς και τα καταστήματα λιανικής πώλησης αγροτικών προϊόντων.

Επιπρόσθετα οι αγρότες διασφαλίζουν την τιμή και τη διάθεση των προϊόντων τους, έχοντας έτσι τη δυνατότητα να επικεντρωθούν στην αύξηση του προϊόντος και της παραγωγής.

Συνέχεια από
τη σελίδα 1

Η σταδιακή εισαγωγή της «Συμβολαιακής Γεωργίας» στον αγροτικό και μεταποιητικό τομέα θα αποτελέσει την απαρχή για ένα ενάρετο κύκλο ανάπτυξης διασφαλίζοντας την απαραίτητη **ορθολογική κατανομή του ρίσκου, αλλά και των κερδών του κλάδου** σε όλα τα εμπλεκόμενα μέρη.

Δηλαδή ο Διαχειριστής του Συμβολαίου, π.χ. όπως μία εταιρεία Αγροτεχνολογίας Ευθυμιάδη, θα μανατζάρει όλο το σύστημα διαθέτοντας όλη την τεχνολογία σε όλους τους τομείς που χρειάζεται μια επιχείρηση και φυσικά, όπως λέμε εμείς στη βιομηχανία, αρχίζοντας από τη μονάδα παραγωγής, το χωράφι, και διαθέτοντας τους Γεωπόνους, όπως έχουμε τους μηχανικούς παραγωγής, που χωρίς αυτούς θα βγει μειωμένη ή καθόλου παραγωγή.

Όσον αφορά τα κέρδη γίνεται μια πιο στοχευμένη και δίκαιη κατανομή και όχι σαν αυτές που οι μεσάζοντες παίρνουν περίπου το 70% της αξίας της πωλήσεως του προϊόντος. Μιας και **θα εκλείψουν οι πολλαπλοί μεσάζοντες με μόνον ένα φορέα.**

Από μια μελέτη που έχει κάνει ο Ηλίας Λέκος και η Άρτεμις Λεβαντάκη για λογαριασμό της Τράπεζας Πειραιώς συνάγεται ότι ο Αγροτικός τομέας μας διαθέτει όλες τις προϋποθέσεις ώστε να παραμείνει ένας από τους κυριότερους μοχλούς ανάπτυξης. Η Ελλάδα διαθέτει υψηλή ποιότητα προϊόντων και παγιωμένα δίκτυα διανομής στις αναπτυγμένες χώρες. Ήδη διαθέτει 101 προϊόντα με ένδειξη γεωγραφικής προστασίας με πιστοποίηση ΠΟΠ και ΠΓΕ.

Πρέπει όμως να επικεντρωθεί στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας ειδικά με τη δημιουργία περεταίρω οικονομίας κλίμακος (μεγάλες μονάδες) για μείωση του κόστους όπως...

Χρήση νέων εργαλείων χρηματοδότησης σαν το πρόγραμμα Συμβολαιακής Γεωργίας στην οποία η Τράπεζα Πειραιώς έχει πρωταγωνιστικό ρόλο.

Επίσης πρέπει να αυξηθεί η προστιθέμενη αξία με έμφαση στη μεταποίηση, τυποποίηση του προϊόντος, η μέθοδος παραγωγής και στροφή προς καινοτόμα προϊόντα, π.χ. το λάδι, διάβασα ότι παίρνει αρκετή ποσότητα η Ιταλία, το επεξεργάζεται, εμφιαλώνει και το πουλάει σε αρκετά μεγαλύτερη τιμή.

Κάποιος φίλος μου Δανός, ερωτεύτηκε μια κρητικοπούλα με μαύρα μάτια... και ζει μαζί της στην Κρήτη, η κοπέλα είχε κάτι ελαιόδεντρα και νοίκιασαν κι άλλα, τυποποίησαν το ελαιόλαδο το οποίο το προβάλλει σαν παρθένο και το πουλάει ο ίδιος στη Δανία από 2-3 φορές από την τιμή του, όπως μου είπε. **Βλέπετε κι εδώ ότι ο έρωτας είναι το πρώτο κοινόν... του Αριστοτέλη.**

Επίσης, ένας άλλος παράγοντας σοβαρός για την παραγωγικότητα είναι ο **αναδασμός της γης**, ο οποίος συζητείται για πολλά χρόνια αλλά λόγω της ελληνικής μας νοοτροπίας, που δεν συνάδει με την ομάδα αλλά κυρίως με τους εαυτούς μας, δεν έχει προχωρήσει όσο θα έπρεπε.

Καλά, για τα μανταρίνια της Χίου δεν το συζητώ, έχουμε τα καλύτερα μανταρίνια, αλλά δεν υπάρχει μια ομάδα παραγωγής και εξα-

επιχειρησιακή αυτή προσέγγιση (που προανέφερα στη σελίδα 1) καθορίζει τις ακριβείς προδιαγραφές του προϊόντος σύμφωνα με τις ανάγκες του τελικού χρήστη, είτε πρόκειται για μεταποιητική βιομηχανία είτε για τον καταναλωτή, όπως αυτό εκφράζεται μέσω των σημείων λιανικής πώλησης, όπως οι άλλες αγορές καθορίζονται από τις ανάγκες των πελατών. Ο τραπεζικός τομέας, π.χ. η Τράπεζα Πειραιώς, ασχολείται έντονα με το θέμα καλύπτοντας ένα μέρος του κόστους παραγωγής με την παροχή στοχευμένου

αγοράς, μια στοιχειώδης συνεννόησης, και τα περισσότερα μανταρίνια μένουν αμάζευτα. Ο Έλληνας δεν τα πάει καλά με την ομάδα, αλλά θα πρέπει να επιμορφωθεί. Παρεμπιπτόντως, είμαι κι εγώ παραγωγός μανταρινιών, αλλά έχω λύσει το πρόβλημα. Τροφοδοτώ το γραφείο και τους φίλους μου...

Στην περίοδο 2014-2020 η Νέα ΚΑΠ (Κοινή Αγροτική Πολιτική) θα δαπανήσει περισσότερα από **19,5 δισ.** στην Ελλάδα στον τομέα της Γεωργίας, μεγάλο ποσό, αφού η συνολική συνεισφορά της Γεωργίας στο ΑΕΠ (Ακαθόριστο Εθνικό Προϊόν) το 2014 ήταν 4,3% του ΑΕΠ κάπου 7,74 δισ., δηλαδή **θα μας δώσει 2,5 φορές παραπάνω από αυτά που παράγει η Γεωργία μας.**

Οι κοινοτικές επιδοτήσεις ετησίως είναι 3 δισ. και απ' αυτές το 46,5%, δηλαδή από τα **6,537 δισ. που ήταν το 2014 το σύνολο των γεωργικών εισοδημάτων τα 3,017 δισ. αποτέλεσαν χρήματα που ήρθαν από τις Βρυξέλλες.**

Δυστυχώς, η Αγροτροφία (Γεωργία, δασοπονία, αλιεία) έχει καθοδική τάση τα τελευταία χρόνια. Το 2014 ήταν στο 4,5% του ΑΕΠ από 6,1% το 2000 και από 8,8% το 1995.

Θα ήθελα να ρωτήσω τους θερμοπαίσιμους συντρόφους και μη, που θέλουν να βγούμε από την κοινότητα, τί θα κάνουν, θα πάνε να δουλέψουν στα χωράφια με 10 ευρώ μεροκάματο για να μπορέσουμε να εξάγουμε τα προϊόντα μας για την αγορά της Ευρώπης, η οποία υπάρχει και είναι μοναδική, είτε είμαστε μέσα είτε δεν είμαστε. **Και μόνο γι' αυτό το λόγο δεν μπορούμε να βγούμε από την κοινότητα.** Δηλαδή, αν φύγουμε εμείς από την κοινότητα και είναι μέσα π.χ. η Βουλγαρία πως θα μπορούμε να εξάγουμε εμείς στην ίδια αγορά της Ευρώπης αφού οι Βούλγαροι παρά τα φτηνά μεροκάματά τους θα παίρνουν 46% επιδότηση. Εκτός και αν όταν βγούμε είμαστε διατεθειμένοι να δουλέψουμε 10 ευρώ μεροκάματο τη μέρα. Σίγουρα οι σύντροφοι και φίλοι μας δε θα θέλουν να δουλέψουν, γιατί είδα πολλοί λίγους να δουλεύουν...

Κι όμως στην Ελλάδα συνεχίζουμε να παράγουμε και η αγροτική μας οικονομία ανθίσταται στην κρίση και υπάρχουν πολλά παλιά και καινοτόμα προϊόντα τα οποία είναι ανταγωνίσμα. **Υπάρχουν και οι χρυσοφόρες ενεργειακές καλλιέργειες, όπως ο ηλιάνθος και η ελαιοκράμβη,** που πρόσφεραν σταθερό εισόδημα στους αγρότες με τιμή να διαμορφώνεται στο 0,35 ευρώ το κιλό. Χρειαζόμαστε κι εκεί την ιδιωτική πρωτοβουλία με πλήρη οργάνωση και έλεγχο στους κοινοτικούς συνεταιρισμούς των οποίων τα διοικητικά έξοδά τους αύξαναν και αυξάνουν το κόστος παραγωγής και το

κόστος του προϊόντος και το κάνουν μη ανταγωνίσιμο.

Σύμφωνα με το ΠΑΣΕΓΕΣ είναι στο 94% η αυτάρκεια στην Ελλάδα βασικών αγροτικών διατροφικών προϊόντων (φυτικής & ζωικής παραγωγής). Η Ζωική παραγωγή κατά μέσο όρο κυμαίνεται στο 73%.

Ακούω πολλούς να λένε ότι η γεωργία θα μας βγάλει από την κρίση. Η γεωργία, όμως, πλέον στην Ελλάδα και σε όλα τα ανεπτυγμένα κράτη αποτελεί ένα μικρό ποσοστό του ΑΕΠ. Σίγουρα το να βασιστούμε στον τομέα της γεωργίας έχει μικρά αποτελέσματα. Δηλαδή, θέλω να πω, ακόμα κι αν έχουμε μια αύξηση 30% στη γεωργία το 4,5% του ΑΕΠ που έχει θα το κάνουμε 5,8%. Αυτό μας βοηθάει, αλλά δεν λύνει το πρόβλημα. Γι' αυτό η κυβέρνηση πρέπει να δώσει μεγάλη έμφαση, πέραν της γεωργίας, και σε άλλους τομείς παραγωγής. Δεν χρειάζεται να δώσει μόνο έμφαση, αλλά να το πιστέψει και η ίδια γιατί πολλά από τα στελέχη της ακόμα ζουν στις αριστερές ιδεοληψίες παραγωγής των κολχός (σοβιετικός συνεταιρισμός) και να συνειδητοποιήσουν ότι την πίτα και στη Γεωργία πρέπει να την κάνει η ιδιωτική πρωτοβουλία. Αφού την κάνει τότε ας την μοιράσουν πιο δίκαια και **ας βρουν τη φόρμουλα** που αυξάνει μεν την παραγωγή, αλλά μειώνει και την ανισότητα του πλούτου, την οποία φόρμουλα ψάχνει ο πλανήτης.

Επιπροσθέτως, ήθελα να τονίσω ότι είναι απαραίτητο και ασυγχώρητο να αγοράζουμε ξένα αγροτικά προϊόντα ειδικά όταν αυτά υπάρχουν στην Ελλάδα, έστω κι αν αυτά είναι ακριβότερα. Ειδικά τώρα στην κρίση είναι εγκληματικό ακόμα και οικονομικά συμφέρονι γιατί η διαφορά που θα πληρώσουν έχει κοινωνική ανταποδοτικότητα, δηλαδή ένα μέρος του επιπλέον γυρνάει στους ίδιους τους εαυτούς μας.

Κι όμως στην Ελλάδα συνεχίζουμε να παράγουμε πολλά αγροτικά προϊόντα **...αγοράζετε ελληνικά...**